

og tredie Behandling dør. Dette er jeg senere blevet angrebet for af det ærede 4de Medlem for 6te Kreds (J. P. Olufson) og det ærede 3die Medlem for 4de Kreds (Jeppesen [Næraa]), idet de søgte at bevise, at Lovforslaget virkelig kom til os med Vægt. Jeg skal ikke optage nogen Strid herom, men kun sige, at naar jeg udtalte mig, som jeg gjorde, var Grunden den, at medens vi tidt og ofte har faaet Lovforslag fra det andet høje Ting, som har været enstemmigt vedtagne af dette, i hvilke Tilfælde man kan tale om, at Lovforslagene kommer med stor Vægt, saa har man, naar man ser, hvorledes det foreliggende Lovforslag er kommet til os, vel nok Anledning til at sige, at det er ikke kommet til os med nogen stor Vægt. Det er jo ikke saadan, at man kan sige, at der derom har været saa god Enighed i det andet Ting, at det meget hurtigt kan gaa igennem her. Saaledes ligger Sagen ikke for, og det var det eneste, jeg mente med min Bemærkning.

Det ærede 4de Medlem for 6te Kreds (J. P. Olufson) var saa venlig at stille mig i Udsigt, at hvis vi ikke hurtigt behandlede Sagen til Ende, kunde vi vente noget slem i Løbet af 6 Maaneder. Jeg ved ikke, hvad det ærede Medlem sigter til, men jeg er tilbøjelig til at tro, at han sigter til det Valg, som almindelig menes at ville finde Sted i Løbet af den Tid, og at man da vil bruge denne Sag til agitatorisk Arbejde mod de Partier, som ikke straks nu uden videre vedtager Lovforslaget, som det foreligger fra det andet Ting. Jeg vil blot sige til det ærede Medlem, som er ny her i Tinget, at naar Landstinget skal være det roligt overvejende Ting, tror jeg ikke, at den Slags Udtalelser hjælper til at fremme Arbejdet mellem Tingene. Jeg tror, at det havde været bedre at fortsætte i det Spor, som jeg anviste, og som blev anerkendt fra den højtærede Justitsministers Side. Jeg skal ikke af den Grund lade mig foranledige til at gaa over Stregen og optage en Debat med det ærede Medlem om, hvorvidt det vil kunne lykkes at ophidse adskillige Vælgere blandt Tyendet mod os, hvis vi ikke hurtig nok, i denne Sommersamling, gør Lovforslaget færdigt, men jeg vil dog paa Forhaand sige saa meget, at der ikke med nogen Grund kan rettes Bebrejdelse mod os, der ønsker Sagen underkastet en grundig Behandling i et Udvalg, heller ikke, hvis det ikke skulde vise sig muligt at tilendebringe Udvalgsbehandlingen i Løbet af den korte Tid, der nu maa være tilbage til indværende Samlings Slutning. Naar vi erindrer, at det andet høje Ting har haft Tyende-

lovforslaget til Behandling i 4 Samlinger, i adskillige Maaneder i hver Samling, siden Tyendelovskommissionen afgav sin Betænkning, medens Landstinget i samme Tidsrum kun har haft Sagen til Behandling en enkelt Samling i 3—4 Maaneder før nu, vil man ikke kunne sige, at Landstinget har brugt altfor megen Tid til Behandling af en saa stor og vigtig Sag. For jeg giver det ærede 6te landstingsvalgte Medlem (Olufsen [Kvistrup]) Ret, jeg skal hverken sige noget for eller imod Tyendeloven, vi anerkender fra alle Sider, at den er ikke stemmende med Tidens Aand, og at den bør ophæves, derfor kan vi nok lade være at ofre altfor mange Ord paa denne „uretfærdige“, denne „barbariske“ Tyendelov, hvad den nu bliver kaldt. Vi er, som sagt, alle enige om, at den skal ophæves; men hvad vi ikke er helt enige om, er, hvad der skal sættes i Stedet. Det er en Kendsgerning, at der i alle Partier har været Uenighed om, hvorvidt man overhovedet skal sætte noget i Stedet, om man skal nøjes med at ophæve Tyendeloven, eller man skal erstatte den med en Beskyttelseslov for umyndige Børn og unge Mennesker. Det har der været Uenighed om, og det er ganske naturligt; man kan ikke forlange, at Anskuelserne fra alle Sider straks skulde falde sammen om en ny Lovgivning eller om, at der skulde lovgives, fordi man er enig om, at den gamle Lovgivning ikke er heldig. Og jeg synes nok, at naar vi alle sammen er enige om, at Maalet, der skal naas, er at komme bort fra den gamle Tyendelovgivning, maa vi ogsaa unde hinanden Tid til at overveje, hvad der skal sættes i Stedet, for at faa det saa godt som muligt og uden at insinuere nogen ond Villie eller ond Hensigt fra andre Partiers Side i Retning af at skyde det fra sig og udsætte det.

Jeg har ment det nødvendigt og kunde ikke godt undlade at gøre disse Bemærkninger. Jeg ved ikke, hvorvidt det vil vise sig muligt at gennemføre Lovforslaget i den korte Tid, der kan være levnet, men jeg vil dog sige, at selv om det skulde vise sig umuligt, vil jeg protestere imod, at det skulde udnyttes agitatorisk, og jeg vil bede ærede Medlemmer, som kunde tænke paa noget saadant — og dette kunde synes at være muligt efter de Udtalelser, der er faldet —, betænke, at de gør i og for sig ikke Sagen en god Tjeneste derved. Hvorvidt de kan udnytte det partipolitisk, ved jeg ikke, men jeg vil bede om, at man ikke gør det fra den Side. Jeg tror, at man fra vor Side vil bestræbe sig for at faa en saa god og fornuftig og